



ČESKOBRODSKÝ LEGIONÁŘ

zpravodaj jednoty ČsOL
v Českém Brodě



Ročník : 2008

číslo : 002



Projekt mapování vojenských památek soudního okresu Český Brod je nekomerční záležitost. Tato mapa je přílohou Sborníku širšího vojenského dějiny soudního okresu Český Brod.
Všechny části tohoto projektu jsou **NEPRODEJNÉ!**
Projekt mapování vojenských pietních míst podporuje sdružení válečných veteránů ČR

Zdrojová data mapy jsou stažena ze sítě internet, kde byla publikována jako volně šiřitelná. Pro jejich úpravu byl využit software, který je šířen jako freeware. Jedná se o Map manager 2.23, Mapy.cz GIS, Křesťana GIS 1.2, SigGIS LE, Arc Pad 6.0.2.12U, PC-GIS 3.2, Tatak GIS 1.2.11. Mapa je pouze orientační!

Mapa soudního okresu Český Brod vznikla podle podkladů z různých období a proto zde publikována se nezahrnuje k jednomu roku, ale k maximálnímu množství obcí SO Český Brod v minulosti. V dalším období bude mapován politický okres Český Brod.
V případě možnosti nabídnout pomoc neváhejte kontaktovat **BRNYTCHMISEZNAM.CZ**

Stav památek ke dni 25. dubna 2005
Tisk plakátu provedl Centrum geografické podpory Stara Boleslav

- legenda**
- Pamník 1 sv.
 - Pamník 1,2 sv.
 - Pamník 2 sv. zrušený
 - Pamník 2 sv.
 - Válečný hrob 1 sv.
 - Válečný hrob 2 sv.
 - Pamětní deska 1 sv.
 - Pamětní deska 2 sv.

**Naše jednotka se podílí na
Projektu mapování vojenských pietních míst !**

O projektu mapování vojenských pietních míst

Cíl projektu :

- 1) sběr informací o regionální vojenské historii a vojenských pietních místech.
- 2) poskytování informací o regionální vojenské historii a vojenských pietních místech
- 3) vytvoření okruhu osob se zájmem o vojenská pietní místa, historii a válečné veterány
- 4) vytvoření databáze o všech vojenských pietních místech, lidech a událostech
- 5) provozovat webové stránky, kde budou prezentovány zjištěné informace
- 6) prezentování aktivit jako jsou pietní akce a podobné se vztahem k veteránům a vojenským pietním místům
- 7) vydávat zpravodaj Monument s informacemi o projektu

Projekt organizují :

- 1) **Spolek pro vojenská pietní místa, o.s.**
- 2) **jednota Československé obce legionářské v Českém Brodě**
- 3) **středočeská organizace Sdružení válečných veteránů**
- 4) **okruh příznivců těchto organizací a přispěvatelů**

Projekt mapování vojenských pietních míst bude mít celkem 3 fáze :

- **fáze 1**, to jsou stránky www.vets.estranky.cz , jenž slouží hlavně ke sběru dat a první prezentaci už zjištěných podkladů, jako ukázka možností a také pro sběr dalších podkladů

- **fáze 2**, je oslovení celé řady orgánů a institucí za cílem porovnání našich a oficiálních dat, kdy dojde k doplnění obou databází (naší i oficiální)

- **fáze 3**, finální prezentace všech zjištěných i získaných podkladů, předpokládá se jiný design stránek, vyhledávání apod. Je třeba si uvědomit, že se nakonec může jednat až o několik desítek tisíc položek, předpokládá se, že adresa stránek bude www.vets.cz.

Historie mapování vojenských pietních míst péčí Spolku pro vojenská pietní místa, o.s., Sdružení válečných veteránů a jednoty ČsOL v Českém Brodě



Vlastní mapování bylo dohodnuto skoro ve stejný čas, kdy vešel v platnost zákon o válečných hrobech. Bylo to na dnes již památné schůzi středočeského výboru Sdružení veteránů dne 25. září 2004, kdy se jako jedna z dalších možných aktivit projednávala možnost mapovat či pomáhat při mapování těchto míst. Ze strany oficiálních institucí o naše zapojení nebyl žádný zájem. Dokonce nám některé oficiální instituce samosprávy zapíraly existenci zmíněného zákona o VH. U počátku projektu stáli 4 lidé a proto bylo jasné, že se musí mapovat jen malá oblast. Bylo rozhodnuto, že to bude okres Kolín. Nebrali jsme v potaz dobře míněné rady

zkušenějších, že to je i přesto moc velká oblast. Rozeslali jsme žádosti o pomoc na městské a obecní úřady. Chtěli jsme jen znát počty VPM a případně místa.

Vzhledem k tomu, že souběžně mapovalo VH cestou právě těchto institucí bylo by logické, že odezva bude dobrá. Opak byl pravdou. Většina našich žádostí byla zapomenuta. Avšak někde naopak k nám přistoupili více než odpovědně a odpověděli všechny naše dotazy. Dokonce jsme dostali k celé řadě zajímavých informací. I postupem času mohu s klidným svědomím napsat, že město Český Brod přistoupilo k celé problematice VH velmi odpovědně a vždy k nám přistupovali velmi vstřícně. Mohu to porovnávat dodnes. Dodnes se snažíme s obcemi komunikovat a někdy čekáme na odpověď i dva roky, někde si dokonce myslí, že protože VH mapuje MO, jsou tedy VH majetkem MO a tudíž nikdo jiný nemá na tyto údaje nárok. Myslím, že v tomto směru odvádíme velký kus práce i v rámci osvěty.

Po půl roce bylo jasné, že mapovat celý okres Kolín nepůjde. Zmenšili jsme zájmovou oblast na bývalý soudní okres Český Brod, který se stal jakýmsi pravzorem pro náš projekt. Mapování VPM na soudních okresech však nemá primát na Českobrodsku. Již v roce 1998 byla prezentována práce panů Mgr. Daniela Povolného a Mgr. Pavla Mareše, kteří podobným způsobem mapovali soudní okres Benešov. Tehdy se však jednalo jen o památky na 1. světovou válku. Přesto je nám tato práce vodítkem místy dodnes.

V létě a na podzim roku 2005 již měli být dostupné alespoň nějaká data z oficiálního mapování VH. V té samé době byl dokončen soudní okres Český Brod. Problém je v tom, že se nám dodnes tato data nepodařilo porovnat, protože jsme se k nim jednoduše nedostali. Neprobojovali jsme se k nikomu na krajském úřadu středočeského kraje, kdo by byl ochotný s námi na dané problematice komunikovat. A data z MO ještě nebyla distribuována. Takže pro vlastní korekci jsme měli jen vlastní data a data obcí. Z dnešního pohledu bylo toto mapování krajně nedostatečné a celá řada VPM nám prostě unikla (což nyní ale napravujeme). Nicméně se ukázalo, že je v silách i malého počtu lidí VPM mapovat. Výstupem z tohoto projektu byly HTML stránky, šanon dat v papírově podobě, shapefile se zaměřenými body a plakát ve formátu A0 s mapkou a fotografiemi památek.

Nezájem o naši snahu pro nás byl velkým zklamáním. Jediní kdo nám naslouchal bylo Sdružení veteránů a MO. MO však v té době bylo zavalené daty z krajů a obcí a nemohlo nám výrazněji pomoci. Tento nezájem obcí a samosprávy, stejně jako mnoha institucí (muzea, apod.) a zároveň možnosti, které dodnes skýtá server E stránky stály u nápadu, dát celý projekt na internet.

Stalo se tak ke konci listopadu 2005. Do konce roku byla návštěva minimální, ale ne nulová. Stránky byly postupně zaregistrovány do vyhledavačů a seznamů na internetu a návštěva se začala zvyšovat. Jak to celé pokračovalo ukazuje tabulka – návštěvnost stránek.

Poučení z vlastních začátků a zkušeností dalších zájemců o mapování VPM jsme ale tentokrát byli rozhodnutí jít zcela jinou cestou. Bylo jasné, že nezájem okolí přes vánoce 2005 nezmizí a proto hlavní cíl pro projekt mapování VPM nebyl stanoven tak, že se budou mapovat VPM, ale že se vytvoří okruh lidí se zájmem o danou věc. Že vytvoříme komunitu okolo vlastního webu www.vets.estranky.cz, podobně jako je tomu u jiných komunit typu www.valka.cz či www.detektor.web apod.

Zjevně to byla správná cesta, již v prvním měsíci se přidali první zájemci a za necelý půlrok jsme měli první setkání. Nárůst dat a příspěvů byl nad veškerá očekávání. Ke konci roku 2006 jsme překročili čísla 80 příspěvů z nichž nemalá část je ochotná do budoucna dokonce vytvořit spolek. I počet zmapovaných míst překonal vše v co jsme pro první rok doufali. Všeobecně jsme brali za to, že když v první roce „uděláme“ okolo 1000 – 1500 míst, bude to skvělé. Tuto hranici jsme však prolomili již v létě a na konci roku jsme byli pár set míst za hranicí 4000. A návštěva našich stránek hovoří o solidním zájmu z řad veřejnosti. Necelých 80 000 čtenářů v roce 2006 jistě není náhoda. A to máme čtenáře z desítek zemí světa. Ostatně několik desítek tisíc jmen na našich stránkách je dostatečný důvod pro jejich zájem. Pracovně tomu říkáme, že skoro každý přece „hledá svého dědečka“ či svoji minulost.

Dá se tedy říci, že stav mapování VPM pod záštitou Sdružení veteránů a jejich příznivců (dlužno dodat, že členů SVV je naprostá menšina, jen necelá pětina) je výrazně lepší než bylo mapování soudního okresu Český Brod. Jediné co vlastně zůstává je až místy málo uvěřitelný nezájem oficiálních institucí o tuto činnost. S přihlédnutím k tomu, že jsme po nikom nechtěli žádné finanční prostředky ani cokoliv hmotné je to přinejmenším smutné.

Pro rok 2007 jsme si však stanovili cíle neméně tak malé. Založit sdružení, který by naši činnost zastřešil a pokusit se obnovit jednotu ČsOL Českém Brodě, která by měla navázat na historické tradice Brodských legionářů a zároveň vnořit do mapování i vlastní ČsOL, která nám doposud mnoho nepřála.

Pro založení spolku byl ustanoven přípravný výbor v čele se Standou Kainem. Výbor připravil stanovy na jejichž korekturu měla nemalý podíl i paní Kainová. Jen díky této součinnosti se podařilo naše snahy úspěšně završit a ke 4. červnu 2007 byl u Ministerstva vnitra registrován **SPOLEK PRO VOJENSKÁ PIETNÍ MÍSTA, o.s. a bylo mu přiděleno IČO: 28559410**, vlastní stanovy Spolku jsou dostupné na spolkovém webu, stejně jako další informace.

A podobně úspěšní jsme byli o něco později s obnovením jednoty ČsOL v Českém Brodě. Tato jednotka byla obnovena na výkonném výboru ČsOL dne 17.7.2007.

Postupem času se dařilo navyšovat počet příspěvů i VPM a rostla i návštěvnost webových stránek, kdy jsme v červenci 2007 dosáhl našeho stávajícího rekordu, více než 81000 návštěv za měsíc.

Medaile za vlastní ?



V deníku Právo dne 8. února 2008 vyšel zajímavý článek o tom, že si vojáci v zahraničních misích musí kupovat medaile za vlastní peníze (pod titulkem „Vojáci v misích si musejí pamětní odznaky kupovat za své“). Shodou okolností stejný text byl o den dříve na internetu na Novinkách.cz.

A jako obvykle vzbudil jisté emoce a jako obvykle v něm bylo několik přinejmenším nepřesností. Popravdě řečeno, skoro by neškodilo, kdyby se autoři občas poradili s nějakým vojákem o jemných nuancích udělování vyznamenání a pamětních odznaků. A teď nemám v žádném případě na mysli klasické drby, že medaile si vždycky rozdá štáb mezi sebou a na mužstvo zbude tak asi 10% z přiděleného limitu vyznamenání. Ano z limitu, to je první věc na kterou článek opomenul, medaile není nároková (to zmíněno bylo), ale ještě se její vydání limituje a to dopředu, na začátku mise ! Návrhy na medaile se posílají mnoho měsíců před koncem mise, takže se jistě nezohlední práce za celou misi, ale prvních pár dojmů. Ale třeba jsou v tomto ohledu možné výjimky, to je věc velitelů kontingentů.

Podstatnější věcí je to kolik vlastně může voják za 1 misi dostat medailí. Ono to není až tak jednoduché, takže trochu matematiky. Obvykle voják, který odslouží celou misi, splní své povinnosti dostává 1 medaili NATO a 1 medaili z ČR. Je-li v přízni nadřízených může pochopitelně dostat něco z bohaté škály dalších (např. Čestný pamětní odznak Přemysla Otakara, někdy i Záslužný kříž a čas od času si kontingenty v zahraničí mezi sebou poměni několik medailí, takže třeba ještě jednu zahraniční). Není tedy výjimkou za 1 misi dostat 4 medaile, ale to je opravdu vyjímečný jev, pro nižší hodnosti roven zázraku. A nyní k těm ALE. Medaili NATO dostává voják za první misi. Jestli se ale stejné mise účastní znovu, tuto medaili už zpravidla nedostane (jsou výjimky, ale to je zpravidla důsledek personálního chaosu, prostě by ji už dostat neměl, i když si své povinnosti splnil). A jako českou dostává Medaili za službu v zahraničí (ty jsou rozdělené podle misí , nyní třena na KFOR, ISAF, atd. a na stupně). Naneštěstí někdo rozhodl, že každá z těchto medailí má 3 stupně. No, ale co když je voják v misi, ve stejné misi po čtvrté ? Pak jaksi nemá nic. Tedy, nováček v dané misi, Kosovo je ukázkovým příkladem, může domů odjet ověnčen čtyřmi medailemi a veterán, který je zde například popáté (a zase taková výjimka to není) nemusí dostat nic.

No a jsme ve finále, jelikož právě tuto disproporci řešili ony pamětní odznaky jednotlivých kontingentů. Ty se nedělali (a nebudeme si nalhávat jak bude dále psáno, že se s tím přestalo), aby vojáci vypadali ve slavnostní uniformě jako po návratu od nějaké velké bitvy druhé světové války. To bylo z důvodu, aby každý kdo si plnil, něco dostal.

A jestli se s tím skončilo ? No to asi těžko. Jak již autor článku správně napsal, tak si veteráni z Iráku zaplatili svoji stužku. A nejinak tomu bylo i při posledním kontingentu KFOR (2007-2008) z Kosova. Jediný rozdíl bych viděl v tom, že tady byla medaile levnější (necelých 300 Kč), což je dáno počtem lidí v misi.

Nemá cenu rozebírat co takový „suvénýr“ pro vojáka znamená, to civilista nebo neveterán

NIKDY nepochopí. Je to mnoho měsíců života mimo domov, bez rodiny, většinou ve stresu, ne až tak vlídném ubytování, atd., atd. Je to prostě památka za misi. Hodně lidí nemusí mít finanční odměnu, ale tohle si prostě domů vzít chce !

Snad závěrem, v textu v Právu je zmíněno, že vojáci v misích dostávají kvalitní věci, např. termosku a svítilnu. V Kosovu proběhla ledvinka za 130 Kč, kterou jsme si poctivě podepsali u finance .

A snad ještě větším závěrem. Na armádních stránkách je ke stažení knížečka s přehledem většiny vydaných medailí a pamětních odznaků v AČR. Je to už druhé vydání a jistě ne poslední, počet medailí roste velmi geometrickou řadou. Je tedy na místě otázka, opravdu je pamětní odznak za misi méně, než např. Pamětní odznak výzkumného střediska Doksy, Pamětní odznak Ústřední základny materiálu všeobecného použití, Pamětní odznak opravárenské letecké základny Brno, a mnoha desítek podobných. Tím se ale těchto medailí nechej v žádném případě dotknout. Takové vydávání je tradice a armády stojí na tradicích. Jen bych si vyprosil nějaké další navázení se do těch několika málo zvyků, které se v misích zavedli.

MB

Zápis z jednání v ústředí ČsOL dne 11. března 2008

Přítomno : Josef Přerovský, Martin Brynych, Jana Motyčková, František Gábor.
Místo : hotel Legie, Praha

Členové Brodské jednoty si přišli v první řadě ujasnit nejasnost v přiřazení 10 členů bývalých jednot Kolín, Kutná Hora a Nymburk k Českobrodské jednotě. Dle nám dostupných informací všech deset sice s převodem do Českého Brodu souhlasilo, ale Brodské jednotě se ozval pouze jeden. Navíc i letmý pohled na mapu nám jasně naznačuje, že administrativní působnost jednoty by pak zasáhla do 4 (čtyřech !!) okresů. Což vzhledem ke stáří členů a obecně mizerné dopravní obslužnosti ve Středních Čechách dává důvod si myslet, že by to bylo členství spíše papírové.

Bylo nám vysvětleno proč k tomuto přiřazení došlo a společnými silami zkontaktujeme všech deset bratrů a sester a ujasníme si jestli opravdu chtějí být v Brodské jednotě a tím pádem se ale i účastnit na jejím fungování, nebo budou převedeni, tak jak ostatně bylo už kdysi dohodnuto, jako zbylí členové zaniklých jednot pod Středočeskou jednotu. Výhody převedení do Středních Čech jsou zřejmé. ČsOL nebude dávat Brodu případné dotace na „papírové“ členy a zároveň u Středočeské jednoty bude možné užít podpory třeba ze strany terénních pracovníků pro veterány, jenž jsou členy Středočeské jednoty, tedy v mnoha případech. Nicméně Brodská jednota ráda uvítá další členy i z jiných jednot ve svých řadách. Je však třeba si uvědomit, že naše jednota nemá v plánu mít roční plán založený na programu 1 povinné schůze za rok s obsahem: úvod, minuta ticha, referát, kávačka, dortík, úsměv, rozchod. Nic ve zlém, ale i takto to může někde fungovat.

Provedli jsme kontrolu údajů u členů své jednoty a budeme muset doplnit ještě nějaké údaje, nejvíce papírování čeká na Oldu, nicméně vše zvládne náš Předseda. Taktéž nám budou vydány buď opravené nebo nové průkazy, nyní již Brodské jednoty.

Tradičně, jako skoro všude a vždy, jsme sondovali možnost zajistit si prostor pro pořádání společných akcí. Bylo nám přislíbeno, že v hotelu Legie je možnost si zamluvit zdarma pro členské akce sál. Stejně tak je možné zabezpečit ubytování pro členy jednoty, s malou šancí přímo v hotelu, s větší šancí na vojenské ubytovně. Nicméně za přijatelné ceny.

Martinovi se také konečně dostalo kontaktu na historickou skupinu do které byl přiřazen a do které se zatím nemohl doklepat...

A v závěru přátelské diskuse nám Franta popsal budoucí plány ČsOL, kdy se považuje za jednu z priorit provedení personálního auditu v jednotách, obnova či zfunkčnění jednot, pochopitelně zmínil, že vše je odvislé na penězích.

Rozhodně byla pro Brod tato schůzka přínosem.

A poté jsme se přesunuli na schůzi Spolku pro vojenská pietní místa, o.s. kde naše schůze pokračovala. Hlavním bodem bylo přijetí třech nových členů. Jmenovitě se jedná o Honzu Kincla, Standa Kaina a Vladimíra Štrupla. Vše jsou členové Spolu pro vojenská pietní místa, o.s., kde pracují velmi aktivně, Honzin je veteránem z Iráku, Standa je bývalý voják z povolání. Brodský předseda všem jasně oznámil, že výhod z členství mnoho není (prakticky jen podpora jedné z nejstarších a neprestížnějších organizací v zemi). U všech je záruka, že budou přínosem pro naši jednotu.

Dále jsme dohadovali společnou cestu na akci bratrů v Mladé Boleslavi tuto sobotu 15. března. Tedy hlavně společnou ústroj, což je celkem maturita, neb Pepa má modrou uniformu, Martin zase zelenou...

Stejně tak se dohadovali podrobnosti cesty na Moravu na sraz společně se Spolkem pro vojenská pietní místa, o.s., který bude pojmut i jako naučný a poznávací výlet pro Brodské členy.

Tot' vše pro jednotu.

Foto na titulní stránce : grafika k původnímu projektu mapování vojenských pietních míst na soudním okrese Český Brod



Vydává : jednota Československé obce legionářské v Českém Brodě, jako interní zpravodaj.
Číslo neprošlo jazykovou úpravou, je neprodejné. Originál v elektronické podobě je dostupný na internetových stránkách : www.vets.cz